

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 04/58075 van de rechtbank
's-Gravenhage van 4 mei 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 november 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 mei 2007, verzonden op 14 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

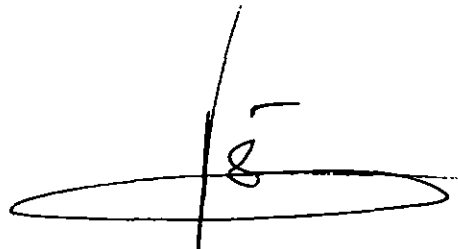
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 augustus 2007

91-506.

Verzonden: 2 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a small 'e' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

17

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSPRAAK
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 04/58075 BEPTDN

Inzake : , eiseres, V-nummer
woonplaats kiezende ten kantore van haar gemachtigde,
mr. M.L. Saija, advocaat te Den Haag,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde mr. L.R. Reesink, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

Eiseres heeft gesteld to zijn geboren op en de nationaliteit van de Democratische Republiek Congo (DRC) te bezitten. Zij verblijft sedert 21 april 2002 als vreemdeling in Nederland. Op 26 april 2002 heeft zij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000.

Op 11 juni 2004 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken een individueel ambtsbericht uitgebracht.

Verweerder heeft op 17 augustus 2004 eiseres schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Eiseres heeft haar zienswijze op deze mededeling schriftelijk naar voren gebracht.

Bij besluit van 30 november 2004 heeft verweerder de aanvraag van eiseres afgewezen.

2. Bij schrijven van 29 december 2004 heeft eiseres tegen dit besluit een beroepschrift ingediend bij de rechtbank.

3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en verweerschriften, gedateerd 16 juni 2005 respectievelijk 14 februari 2007, ingediend.

4. Bij brief van 7 juni 2005 heeft de rechtbank de Minister van Buitenlandse Zaken gevraagd om inzage in de totstandkoming van en in de gegevens welke ten grondslag liggen aan eerder genoemd individueel ambtsbericht. Bij brief van 14 juni 2005 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken de gevraagde stukken ingezonden en daarbij de rechtbank, met een beroep op artikel 8:29, eerste lid Awb verzocht kennisneming van bepaalde gedeelten van de onderliggende stukken van dit ambtsbericht tot de rechtbank te beperken.

De rechtbank heeft bij uitspraak van 25 juli 2005 bepaald dat beperking van de kennisneming van de stukken gerechtvaardigd is. Partijen hebben er mee ingestemd dat mede op grond van deze stukken uitspraak wordt gedaan.

Reg. Nr. AWB 04/58075 BEPTDN

2

5. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 14 december 2006. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig de tolk J.B. Kabasubabu.

II. OVERWEGINGEN

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2. Eiseres heeft ter onderbouwing van haar aanvraag - voor zover van belang en samengevat - het navolgende aangevoerd.

De vriend van eiseres was soldaat en lijfwacht van president Kabila. Op een dag kroeg haar vriend van een blanke man een envelop. Enkele dagen later is president Kabila vermoord. Kort daarna, op 20 januari 2001, drongen militairen haar ouderlijk huis binnen. Eiseres werd ervan beschuldigd de vriendin van een crimineel te zijn. Ze werd opgepakt, evenals haar moeder en haar broers. Tijdens haar gevangenschap, in kamp Tshatsi en de gevangenis Makala, werd ze mishandeld en verkracht. Op 15 maart 2002 is eiseres door tussenkomst van een bewaker naar een woning gebracht waar zij de man trof van wie haar vriend de envelop had gekregen. Omdat deze man bang was dat eiseres hem zou verraden heeft hij geregeld dat ze in vrijheid werd gesteld en het land kon verlaten.

3. Verweerder heeft met verwijzing naar artikel 31, eerste lid, Vw 2000, in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder f, van dat artikel, de aanvraag afgewezen. Verweerder heeft daarbij geconcludeerd dat aan het asielrelaas geen geloof kan worden gehecht.

4. In beroep heeft eiseres aangevoerd dat er een positieve overtuigingskracht uitgaat van haar asielrelaas. Er is geen sprake van hiaten dan wel tegenstrijdige verklaringen. Eiseres is van oordeel dat er concrete aanknopingspunten zijn voor twijfel aan de juistheid dan wel de volledigheid van het individuele ambtsbericht van 11 juni 2004. Eiseres heeft ter onderbouwing van deze stelling op 4 december 2006 een in opdracht van het Documentatie- en Informatiecentrum inzake de DRC (Docu Congo) uitgevoerde contra-expertise ingezonden. Eiseres is van oordeel dat deze contra-expertise bij de beoordeling betrokken dient te worden en doet in dit verband een beroep op de Definitierichtlijn van de Europese Unie. Eiseres doet voorts een beroep op artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en op klemmende redenen van humanitaire aard.

5. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c, en d, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernedrende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;

Reg. Nr. AWB 04/58075 BEPTDN

3

- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Ingevolge het Vluchtelingenverdrag is sprake van vluchtelingschap in het geval dat de betrokkene, uit gegronde vrees voor vervolging wegens ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en hij de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in samenhang met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

In artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f Vw 2000 is bepaald dat bij het onderzoek naar de aanvraag mede wordt betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling tot staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

6. Blijkens de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS), onder meer de uitspraak van 27 januari 2003 (JV 2003, 103), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling door de rechter slechts terughoudend worden getoetst. Aan de orde is derhalve de vraag of verweerder, gelet op de motivering neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

Blijkens de Vreemdelingencirculaire 2000, hoofdstuk C1/3.2.1, C1/3.2.2 en C1/3.3.4, pleegt verweerder het asielrelaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord, het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met hetgeen over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

Indien zich een van de omstandigheden van artikel 31, tweede lid, a tot en met f, Vw 2000 voordoet, doet dit afbreuk aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker en rust op hem een zwaardere bewijslast. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan; er mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden in voorkomen.

Verweerder heeft het niet overleggen van identiteits- of reisdocumenten aan eiseres kunnen toerekenen en zich op het standpunt mogen stellen dat aldus afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiseres. Verweerder heeft eiseres kunnen tegenwerpen dat zij geen eenvoudige informatie over haar reis heeft kunnen verschaffen.

Reg. Nr. AWB 04/58075 BEPTDN

4

Verweerder heeft zich voorts in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat, mede gelet op het individueel ambtsbericht, het relaas van eiseres ongeloofwaardig is. Daarbij heeft verweerder terecht betrokken dat eiseres op een aantal punten vage verklaringen heeft afgelegd. Zo weet eiseres weinig te vertellen over haar verblijf in de Makala gevangenis. Ze weet niet met hoeveel mensen zij de cel deelde of waar het toilet was, terwijl zij er toch meer dan een jaar zou hebben verbleven. Dat ze veel lag te slapen en veel moest huilen is hiervoor geen afdoende verklaring. Verweerder heeft aangevoerd dat volgens genoemd ambtsbericht de naam van eiseres niet voorkomt in de detentieregisters van de CPRK (de nieuwe naam voor de Makala gevangenis) en dat haar naam ook niet voorkomt op een voor iedereen via openbare bronnen toegankelijke lijst van verdachten van de moord op president Kabila. Met verweerder is de rechtbank van mening dat het ongeloofwaardig is dat eiseres gedetineerd heeft gezeten. Nu de naam van de vriend van eiseres ook niet op de lijst van verdachten voorkomt en eiseres nauwelijks iets over deze vriend kan vertellen heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat ook de aanleiding van de gestelde detentie door eiseres niet aannemelijk is gemaakt. Uit genoemd ambtsbericht blijkt voorts dat de door eiseres opgegeven adresgegevens niet kloppen.

De stelling van eiseres betreffende de juistheid van eerder genoemd ambtsbericht faalt. Daartoe wordt het volgende overwogen.

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft geoordeeld dat "een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken omtrent de situatie in een land kan worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan de staatssecretaris ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het ambtsbericht op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding - voor zover mogelijk en verantwoord - van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag de staatssecretaris bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. In dat geval zal de staatssecretaris het ambtsbericht niet dan na het instellen van nader onderzoek terzake om bevestiging van de desbetreffende informatie aan zijn besluit ten grondslag mogen leggen" (uitspraak van 12 oktober 2001, kenmerk 200103977/1).

Eiseres heeft ter bestrijding van de juistheid van het ambtsbericht bij brief van 4 december 2006 een contra-expertise overgelegd. Verweerder is van mening dat eiseres deze onderzoeksresultaten eerder had behoren over te leggen en concludeert dat zij overeenkomstig artikel 83 Vw buiten beschouwing dienen te worden gelaten. Wat hier echter ook van zij, de verstrekte informatie is weinig concludent om afbreuk te kunnen doen aan het ambtsbericht. Het relaas van eiseres blijft ook indien rekening zou worden gehouden met deze informatie ongeloofwaardig. Gelet op het vorenoverwogene heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij gegronde vrees voor vervolging als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag heeft.

Eiseres komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000.

7. Eiseres stelt dat zij bij terugkeer naar de DRC het risico loopt te worden onderworpen aan een behandeling als bedoeld in artikel 3 EVRM. Eiseres heeft hiertoe gewezen op een uitspraak van de rechtbank, zittingsplaats Utrecht, van 7 december 2004 (AWB 02/57771), waarin onder meer is overwogen dat uitgeprocedeerde asielzoekers bij terugkeer in de DRC worden verhoord en al dan niet een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM ondergaan. De onderhavige zaak betreft echter niet de uitzetting van eiseres doch haar asielaanvraag. Het is aan eiseres om uit eigener beweging Nederland te verlaten en eventueel terug te keren.

Reg. Nr. AWB 04/58075 BEPTDN

5

naar haar land van herkomst. Eiseres heeft voorts niet aannemelijk gemaakt dat juist zij, gelet ook op de vorige rechtsoverweging, bij terugkeer naar de DRC een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering, dan wel aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bij uitzetting dreigt dan ook geen schending van artikel 3 EVRM.

Eiseres komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000.

8. Evenmin is gebleken van klemmende redenen van humanitaire aard, die verband houden met de redenen van het vertrek van eiseres uit het land van herkomst. Daartoe wordt overwogen dat, nu het algehele relaas van eiseres ongeloofwaardig wordt geacht, verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat op grond hiervan een toets aan het traumatabeleid achterwege heeft kunnen blijven. Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000.

9. Verweerder heeft gelet op het voorgaande de aanvraag terecht afgewezen.

10. Het beroep is derhalve ongegrond.

11. Er zijn geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

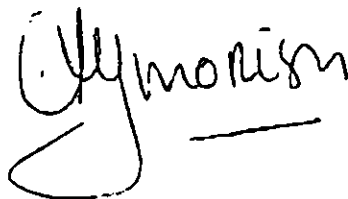
III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr.E. Kouwenhoven en uitgesproken in het openbaar op 4 mei 2007, in tegenwoordigheid van C.A.Y. Morison-Libourel, griffier.



RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak. Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag (nadere informatie: www.raadvanstate.nl).

afschrift verzonden op: 14 MEI 2007

Voor copie conform
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage



P L I E G E R A D V O C A T E N

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3479	
B	11 JUN 2007
ZAAKNR. 200704005/1/V2	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Advocaten
Mw. mr. E. Derksen
Mr. R. Plieger
Mw. mr. M.L. Saija
Mr. M.J. Verheij

Weverstraat 4-b
6811 EL Arnhem

tel. 026-3702026
fax 026-3702096

per post en per faxnr.: 070-3651380

pliegeradvocaten@hetnet.nl

Arnhem, 11 juni 2007

Betreft : Appelschrift
Inzake :
Verblijvende te :

Geboortedatum :
Land van herkomst : Democratische Republiek Congo
IND. nr. : 070.207.4232

Appellante, te dezer zaak woonplaats kiezende te Arnhem, ten kantore van mr M.L. Saija, Weverstraat 4b, 6811 EL Arnhem, die verklaart tot het indienen van het onderhavig beroep schrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie.

Appellante stelt beroep in tegen de uitspraak van Rechtbank 's-Gravenhage, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, van 14 mei 2007 (awb 04/58075)(productie).

Het beroep, wat ongegrond is verklaard, was gericht tegen de beschikking van de Staatssecretaris, verder te noemen verweerder, van 30 november 2004.

Grief I

De grief richt zich tegen het oordeel van de Rechtbank dat de stelling van appellante betreffende de (on)juistheid van het individueel ambtsbericht faalt. (...) Appellante heeft ter bestrijding van de juistheid van het ambtsbericht bij brief van 4 december een contra-expertise overgelegd. (...) Wat hier echter ook van zij, de verstrekte informatie is te weinig concludent om afbreuk af te kunnen doen aan het ambtsbericht. Het relaas van appellante blijft ook indien rekening wordt gehouden met deze informatie ongeloofwaardig.

P L I E G E R A D V O C A T E N

Toelichting

Appellante is van mening dat op dit punt sprake is van een motiveringsgebrek. Uit het oordeel van de Rechtbank wordt niet gemotiveerd op basis waarvan de Rechtbank tot bovenstaand oordeel is gekomen. Immers, het rapport is het resultaat van onderzoek welk is uitgevoerd door mr. R. Kongo Oyombo, advocaat uit de Democratische Republiek Congo. In het bestreden besluit overweegt verweerder dat uit het individueel ambtsbericht blijkt dat er geen huisnummer 80 bestaat, de naam van appellante niet voorkomt in de detentieregisters en er te weinig aanknopingspunten zijn om te onderzoeken of moeder en broers ook zijn opgepakt. Verwezen wordt naar de onderzoeksresultaten afkomstig van mr. R. Kongo Oyombo, advocaat uit de Democratische Republiek Congo.

In de resultaten van het onderzoek wordt eerst uiteengezet waarom de resultaten van het onderzoek zo lang op zich hebben laten wachten. Vervolgens blijkt uit het onderzoek wat mr. Kongo Oyombo heeft gedaan dat het adres met huisnummer 1, in tegenstelling tot wat uit het individueel ambtsbericht blijkt, wel degelijk bestaat. De huurders die het huis huren zijn pas enige maanden woonachtig op huisnummer 1.

Ondanks het wantrouwen en de terughoudendheid was een medewerker van een buurtkantoor bereid inlichtingen over de familie van appellante te verschaffen. Deze medewerker wist zich de arrestatie van de bewoners/verdachten in casu de familie 1 op het perceel van nr. 1 te herinneren. Mede dat zij waren gearresteerd door soldaten.

Tevens zet mr. Kongo Oyombo uiteen dat, indien het een reguliere aanhouding en detentie betreft hij hierover zonder problemen inlichtingen had kunnen verkrijgen. Dit wordt nog makkelijker gemaakt doordat alle detenties die worden bevolen door de parketten en de rechtbanken dagelijks worden geregistreerd. In deze zaak zijn personen gedetineerd in het kader van het LKD proces. In dergelijke gevallen blijven geen sporen achter en is men, voor het verkrijgen van informatie, afhankelijk van de welwillendheid van de directeur. Voorzover bekend geeft deze directeur nooit enige inlichtingen over dossiers. Mr. Kongo Oyombo bevestigt dat "heel veel landgenoten zijn gearresteerd, gemarteld en hebben zelfs het leven gelaten omdat zij ervan verdacht werden relaties te hebben onderhouden met een Libanees of met een soldaat van de presidentiële garde.

Op basis hiervan is appellante van mening dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas van appellante niet in geschil is. Immers, het onderzoek bevestigt hetgeen appellante heeft verklaard.

Op basis van de resultaten van bovenstaande onderzoek stelt appellante dat aangetoond is, in ieder aannemelijk is geworden dat de resultaten van het individueel ambtsbericht onjuist zijn. In dit kader wordt verwezen naar de uitspraak van Uw Afdeling met betrekking tot de ambtsberichten. Hierin komt naar voren dat het ambtsbericht op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie dient te verschaffen, onder aanduiding, voor zover mogelijk en verantwoord, van de bronnen waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag de staatssecretaris bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, *tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid daarvan.*

P L I E G E R A D V O C A T E N

Appellante is van mening dat, door het overleggen van de contra expertise, heeft aangetoond dat sprake is van concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid van het individueel ambtsbericht waarop verweerder zijn afwijzing van de asielaanvraag van appellante op heeft gebaseerd. Het adres zoals appellante dit tijdens de gehoren heeft opgegeven bestaat wel. Dit in tegenstelling tot hetgeen uit het individueel ambtsbericht blijkt. Tevens is uit onderzoek door mr. Kongo Oyombo gebleken dat het relaas van appellante op het punt van de arrestatie van appellante en haar familie juist is. Dit is bevestigd door een medewerker van het buurtkantoor. Tevens blijkt dat er geen registratie plaatsvindt van personen die gedetineerd zijn op grond van de verdenking dat zij relaties onderhouden met een soldaat van de presidentiële garde. Dit alles strookt met het asielrelaas van appellante. Hetgeen appellante heeft verklaard tijdens de gehoren wordt door de door overgelegde resultaten van onderzoek ondersteund. *Door appellante is een concreet aanknopingspunt naar voren gebracht waardoor twijfel ontstaat omtrent de juistheid van het individueel ambtsbericht.*

In de zienswijze is reeds een reactie gegeven op de onjuistheden in het individueel ambtsbericht. De onderzoeksgegevens, zoals door appellante overgelegd, zijn dan ook een nadere onderbouwing van stellingen in de zienswijze ten aanzien van het individueel ambtsbericht. De stelling van verweerder op dit punt in het verweerschrift kan naar mening van appellante geen stand houden. In het kader van zorgvuldige besluitvorming had verweerder appellante in de gelegenheid moeten stellen, alvorens over te gaan tot het uitbrengen van een voornemen, te reageren op het individueel ambtsbericht. Deze reactie had meegenomen moeten worden bij de totstandkoming van het voornemen. Nu dit door verweerder is nagelaten is sprake van onvoldoende zorgvuldig handelen. Tevens wijst appellante erop, gezien het verloop van de procedure waarin appellante de Rechtbank meerdere malen heeft verzocht tot het aanhouden van de zitting in afwachting van de onderzoeksresultaten, dat verweerder heeft nagelaten hierop in een vroeg stadium te reageren en te wijzen op het belang van verweerder in deze. Op dit punt onthoort de uitspraak van de Rechtbank een draagkrachtige motivering. Immers, sprake is van onzorgvuldig handelen van verweerder. De Rechtbank spreekt hierover geen oordeel uit in haar uitspraak.

In dit kader hecht appellante er belang aan erop te wijzen dat er op het uitstelverzoek van appellante d.d. 12 november 2004, nimmer door verweerder is gereageerd. Verwezen wordt naar de brief van verweerder d.d. 30 november 2004. Dit klemt te meer nu appellante in haar brief d.d. 12 november 2004 om een uitstel van vier weken had verzocht om het ambtsbericht met cliënte te bespreken. In deze brief heeft appellante tevens gemeld dat zij zonder tegenbericht uit zou gaan van akkoord van verweerder met het uitstel. Nu zij geen tegenbericht ontving mocht appellante er in redelijkheid vanuit gaan dat verweerder akkoord ging met het uitstel. In ieder geval mocht appellante er van uit gaan dat het besluit niet eerder dan na vier weken (9 december 2004), zou worden genomen. In casu is het bestreden besluit op 30 november 2004 uitgebracht. De onderzoeksresultaten behoorden, in tegenstelling tot verweerder stelt, bij de beoordeling betrokken te worden.

Op basis van de onderzoeksresultaten verricht door mr. Kongo Oyombo kan geconcludeerd worden dat sprake is van concrete aanknopingspunten waardoor twijfel ontstaat omtrent de juistheid van het individueel ambtsbericht uitgebracht in deze zaak. Deze gegevens zijn objectief verifieerbaar. Mr. Raoul Kongo Oyombo is betrokken bij diverse belangrijke rechtzaken rond de moord op de vorige president Kabila en, in het kader van Advocaten zonder Grenzen België, bij het proces in Mbadaka tegen militairen die beticht worden van massamoord. Op basis van de overgelegde documenten behoeft niet langer te worden getwijfeld aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

P L I E G E R A D V O C A T E N

Grief II

De grief richt zich tegen het oordeel van de Rechtbank dat er bij uitzetting geen dreiging is van schending van artikel 3 EVRM. Tevens is naar het oordeel van de Rechtbank niet gebleken van klemmende redenen van humanitaire aard, die verband houden met de redenen van het vertrek van appellante uit het land van herkomst.

Toelichting

In het kader van de uitzetting en het risico op schending van artikel 3 EVRM heeft appellante een aantal uitspraken en de nieuwsbrief van Docu Congo overgelegd. Bij de beAppellante verzoekt u deze bij de beoordeling van het beroep te betrekken nu deze stukken pas na het bestreden besluit tot stand zijn gekomen. Appellante is van mening dat zij met voldoende concrete redenen, gelegen in haar persoonlijke feiten en omstandigheden, heeft aangetoond dat ten aanzien van haar persoonlijk een reëel gevaar bestaat op een zodanige behandeling dat verwijdering naar DRC in strijd zou zijn met artikel 3 EVRM. Immers, reeds eerder heeft zij een als wrede, onmenselijk en vernederend aan te merken behandeling ondergaan en een herhaling, in de zin van hernieuwde aanhouding, ondervraging, detentie en mishandeling, is een reële mogelijkheid.

Nu sprake is van trauma op basis van de door appellante ondergane verkrachtingen is appellante van mening dat er op verweerder een zwaardere onderzoeksplicht rust. Temeer gezien de uitkomsten van het onderzoek. Appellante behoort tenminste in aanmerking voor een vergunning tot verblijf zonder beperkingen om klemmende redenen van humanitaire aard. Verzoekster is immers onderworpen aan een substantiële niet-strafrechtelijke detentie onder omstandigheden waarvan mag worden gesteld dat die zodanig traumatiserend zijn, dat reeds hierom terugkeer naar DRC niet van haar verlangd mag worden.

Appellante heeft zich tevens een beroep gedaan op de Definitierichtlijn. In de uitspraak wordt hieraan door de Rechtbank aan voorbij gegaan, althans hierover wordt geen oordeel uitgesproken. Sprake is van een motiveringsgebrek.

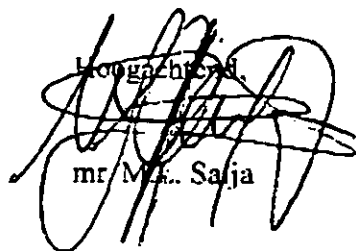
Gelet op het voorgaande is appellante van mening dat zij aannemelijk heeft gemaakt dat zich in haar zaak individuele zaak feiten en omstandigheden hebben voorgedaan op basis waarvan haar aanvraag toegewezen had behoren te worden.

Conclusie:

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de Rechtbank niet in stand blijven. Appellante verzoekt Uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank te vernietigen. Voorts verzoekt appellant u om, doende wat de Rechtbank had behoren te doen, het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren vanwege het ontbreken van een deugdelijke motivering, het bestreden besluit van 30 november 2004 te vernietigen en te bepalen dat verweerder binnen een door Uw Afdeling te bepalen termijn een nieuwe beschikking dient te nemen, met veroordeling van verweerder in proceskosten.

Tot slot verzoek ik u mij het proces-verbaal van de ten behoeve van appellante gehouden zitting bij de Rechtbank te zenden, zodra deze in uw bezit is.

P L I E G E R A D V O C A T E N


Hoogachtend,
mr. M.L. Saija

productie: uitspraak Rechtbank 's-Gravenhage, d.d. 11 mei 2007 (awb 04/58075)